

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1980-1981

11 MAART 1981

WETSONTWERP

tot wijziging van de artikelen 182, 183, 184, 281,
282, 283, 284, 381 en 416 van het Gerechtelijk
Wetboek

AMENDEMENT VOORGESTELD
DOOR DE HEER VAN CAUWENBERGHE

Art. 6.

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING

Analoog betekent niet hetzelfde als gelijk; het is ongetwijfeld wenselijk het statuut van het personeel van de griffies en parketten enigszins gelijk te trekken wat de organisatie van de administratieve diensten of het beheer van het personeel betreft, maar die gelijktrekking is veel minder wenselijk, ja zelfs overbodig, wat de toekenning van een tucht-rechtelijke bevoegdheid aan de secretarissen van de parketten betreft.

Bovendien is er altijd een gevaar voor machtsmisbruik, dat ingevolge het bepaalde in artikel 420 weliswaar enigszins verminderd wordt, maar dat anderzijds weer groter wordt doordat de bedoelde bevoegdheid aan meer mensen wordt toegekend, vooral als men bedenkt dat « het lager parketpersoneel nochtans in de gelegenheid zou worden gesteld zich, voor eventuele fouten of nalatigheden, te verantwoorden voor de secretaris van het parket met wie het geregeld omgang heeft, veeleer dan voor de magistraat-hoofd van het parket met wie de contacten doorgaans uitzonderlijk zijn » (*Stuk Senaat n° 222/1, blz. 3*).

Aangezien het voorstel dat ertoe strekt een ruimere tuchtrechtelijke bevoegdheid te verlenen aan de secretaris van het parket, overbodig is en het risico daardoor veel groter wordt dat er zich al was het maar één geval van machtsmisbruik zal voordoen, moet men natuurlijk besluiten dat het geboden is artikel 416 van het Gerechtelijk Wetboek in zijn huidige versie te handhaven.

Zie:

766 (1980-1981):

— N° 1: Ontwerp overgezonden door de Senaat.

Chambre des Représentants

SESSION 1980-1981

11 MARS 1981

PROJET DE LOI

modifiant les articles 182, 183, 184, 281, 282, 283,
284, 381 et 416 du Code judiciaire

AMENDEMENT PRESENTE
PAR M. VAN CAUWENBERGHE

Art. 6.

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION

Analogie ne signifie pas identité; si, effectivement, une certaine assimilation du statut du personnel des greffes et des parquets est souhaitable quant à l'organisation de leurs services administratifs ou quant à la gestion du personnel, elle l'est beaucoup moins — parce que superflue — quant à l'attribution d'un pouvoir disciplinaire aux secrétaires du parquet.

En outre, le risque toujours présent d'un abus de pouvoir, sans doute partiellement contré par la disposition de l'article 420, est d'autre part multiplié par le plus grand nombre de personnes auxquels le pouvoir sera accordé, surtout lorsque l'on sait que « le personnel subalterne du parquet aurait cependant la possibilité de se justifier pour des fautes ou négligences éventuelles devant le secrétaire du parquet qu'il fréquente régulièrement, plutôt que devant le magistrat-chef du parquet avec qui les contacts sont généralement exceptionnels » (*Doc. du Sénat n° 222/1, p. 3*).

L'aspect superflu de la réforme quant à l'attribution d'un pouvoir disciplinaire plus étendu au secrétaire du parquet, conjugué au risque décuplé, ne fût-ce que d'un seul abus de pouvoir, conduit tout naturellement au maintien du texte actuel de l'article 416 du Code judiciaire.

J.-C. VAN CAUWENBERGHE.

Voir:

766 (1980-1981):

— N° 1: Projet transmis par le Sénat.